

VRIJDAGINTERVIEW KAREL VAN DREUMEL

‘We kijken de koloniale geschiedenis recht in de ogen’

Kolonel Karel van Dreumel nam donderdag na dik vijf jaar afscheid als commandant van het Koninklijk Tehuis voor Oud-Militairen en Museum Bronbeek in Arnhem. In die periode bewoog de geschiedenis. „Het verhaal is wat het is, met al het oorlogsgeweld.”

Harry van der Ploeg
Arnhem

Karel van Dreumel loopt om de commandantswoning heen van wat op 19 februari 1863 nog het Koloniaal Militair Invalidenhuis heette, opgericht door Koning Willem III. Binnenkort woont hij hier niet meer. De deur tot al dat fraais heeft daags voor de overdracht van het commando speciale belangstelling van echtgenoot Karin. „Ik maak alles nog even goed schoon.” Haar man vertelt dat er ook nog even flink is gestofzuigd.

Hoe ben u commandant van Bronbeek geworden?

„Het is een functie waarvoor Defensie iemand zoekt die er gevoel bij heeft. Als commandant van het 12e

Infanteriebataljon en regiment Van Heutsz kende ik Bronbeek al heel goed. Het regiment is de opvolger van het KNIL, het Koninklijk Nederlandsch-Indisch Leger. Bronbeek is hun plek. In 2018 vroegen ze bij Defensie wat ik nog wilde doen als ik echt kon kiezen. Iets heel anders dan wat ik eerder had gedaan. Toen kreeg ik te horen: wij vinden Bronbeek wel iets voor jou. Ik heb direct ingestemd.”

U kwam bij een heel bijzondere gemeenschap terecht.

„Het is een heel diverse gemeenschap van mensen die samen de liefde delen voor het instituut Bronbeek. Op dit moment hebben we 44 bewoners in huis. Het is bij ons natuurlijk als bij de Processie van Echnach. Twee stappen voorwaarts, één naar achteren. Want de mensen

Wij vinden niet dat je zo met geschiedenis om moet gaan. Het verhaal is wat het is, met al het oorlogsgeweld

zijn al op leeftijd en komen natuurlijk op een dag te overlijden. Zeker de helft van hen is boven de 90 jaar oud, met een topper van 100. Ze zijn kwetsbaar maar oersterk.”

Welke achtergrond hebben die mensen?

„We hebben drie voormalige KNIL'ers in huis en een groep voormalige dienstplichtigen uit de oorlog in Indonesië tot aan de soevereiniteitsoverdracht in 1949. Maar ook veteranen van Korea, Nieuw-Guinea, Cambodja, Libanon, de Sinaï en inmiddels ook een Afghanistan-veteraan. Je moet minimaal 65 jaar oud zijn om hier toegelaten te worden en alleenstaand. Je moet veteraan zijn.”

De koloniale geschiedenis staat midden in de belangstelling. De regering maakte excuses voor het oorlogsgeweld. Hoe valt dat in Bronbeek?

„De mensen leven hier mee met de veranderde opvattingen over onze koloniale geschiedenis. Met de diepe excuses voor structureel geweld in Indonesië door premier Rutte. Ze volgen de persconferentie, het debat in de Tweede Kamer. Ik wil graag dat ze hun hart luchten als er iets is. Maar we moeten niet overdrijven. Voor een nieuwe generatie is zo'n rapport over geweld tijdens die oorlog nieuw, maar er is al heel veel over gezegd en geschreven. Het laat de bewoners niet koud maar ze laten het ook niet overheersen.”

In deze tijd weerklinkt ook de roep om verwijdering van beelden uit een omstreken verleden. Ook bij Bronbeek.

„Ons is verzocht om het beeld van Van Heutsz weg te halen uit de tuin van ons landgoed of het te verplaatsen, uit het zicht. Wij vinden niet dat je zo met geschiedenis om moet gaan. Het verhaal is wat het is, met al het oorlogsgeweld. Wij zijn een rijksmuseum. We willen de geschiedenis recht aankijken, het verleden laten zien zoals het was. In alle nuances ook. De koloniale geschiedenis is een heel complexe geschiedenis, die in onze ogen een evenwichtige benadering verdient. Natuurlijk komt de nieuwe tentoonstelling straks bij de opening in de eerste helft van volgend jaar onder een vergrootglas te liggen. Terecht.”

Hoe belangrijk is de stem van de bewoners bij de samenstelling van het museum?

„De bewoners hebben een belangrijke stem in de presentatie van onze tentoonstelling. Het is hun geschiedenis die we tonen in hun huis. Dat betekent dat we het voor hen acceptabel moeten houden, zonder de geschiedenis geweld aan te doen.”

PASPOORT

Karel van Dreumel is op 15 juni 1962 geboren. Zijn geboortehuis staat aan de Honigkamp in Pre-sikhaaf in Arnhem.

Hij doorliep in Den Haag de Pedagogische Academie.

Na zijn officiersopleiding vervulde hij tal van functies bij de krijgsmacht.

Van 2012 tot 2015 was Van Dreumel commandant van het regiment Van Heutsz.

Van Dreumel is betrokken geweest bij verschillende missies: drie keer ruim een half jaar in Bosnië, een half jaar Afghanistan en een half jaar Irak.

Karel van Dreumel is gehuwd, heeft twee dochters, een schoonzoon en twee kleinkinderen.